

finansielt set aldeles svæver i Luften, saa at den sandsynligvis vil bringe større Skattebyrder end nogen tidligere Kornlov, saa maa jeg beklage meget, at den højtærede Landbrugsminister totalt har kasteret enhver Tanke om at bygge Ordningen paa Ombytning med Fodervarer. Jeg kan efter at have læst, hvad Direktør Chr. Nielsen har udtalt paa Andelsselskabernes Generalforsamling om, i hvilken Grad denne Ordning har virket tilfredsstillende, ikke tænke andet, end at naar den højtærede Landbrugsminister har skudt dette til Side, saa er det, fordi han sidder fast i sine egne Ord. Han mener, at han paa dette Punkt sidder saa fast, at han ikke som paa andre Punkter kan komme løs fra dem. Men jeg skulde dog mene, at da han har vist saa stor Tapperhed med Hensyn til at frigøre sig for andre af sine tidligere Ord, kunde han ogsaa have frigjort sig for disse og bygget denne Ordning paa Ombytning.

Den højtærede Landbrugsminister brugte en Gang i sin Tale den Vending, at vi har jo Pengene, og at han ikke syntes om disse Naturalydelse. Ja, men hvad er det for et Pengesystem; vi har for Øjeblikket? Det er et saadant System, at vi aldeles ikke ved, hvad Pengenes Værdi er i Morgen, selv om vi i Dag har et Tal for, hvad de er værd. Pengene som Ombytningsfaktor, der før var et fast Moment, der sikrede Vareombytning, er nu det, der kaster hele Uroen ind i al Omsetning. Hvis den højtærede Landbrugsminister i Dag faar 10 Mill. Kr. af Skibsfarten i Penge, hvad er saa disse Penge værd om 6 Maaneder? Saa er de maaske ikke mere end 6 Millioner værd, fordi de har tabt deres Købeevne, deres Værdi. Hvis derimod den højtærede Landbrugsminister faar en Ydelse fra Skibsfarten, saa faar han en virkelig og en varig Værdi. Det kan godt være, at den maalt med den almindelige Fragt i det ene Øjeblik giver en større Fortjeneste, men Værdien er den samme, nemlig en Transport her til Landet; og indenfor vort eget Land kan vi dog regne med Pengene, det er kun i Forhold til Udlandet, Værdien skifter saa voldsomt. Derved vilde vi have et sikkert Grundlag for vore Kornberegninger.

Den højtærede Landbrugsminister har foreløbig sagt, at Skibsfartens Ydelse for Tiden ikke var noget videre værd, ja, den Dag, han sagde det, sagde han, at den slet intet var værd, idet Maksimalfragten og den almindelige Fragt var eet. Jeg har nu nævnt, at den frie Fragt er $2\frac{1}{2}$

Kr. over Maksimalfragten, og at vi ikke ved, hvad Fragten bliver i Fremtiden. Hvis vi derimod havde en bestemt Aftale med Skibsfarten om en bestemt Ydelse, vidste vi, hvorledes vi stod; derfor tror jeg, at det netop i Tider som disse er ønskeligt at faa Ydelsen, Værdien. Hvis den højtærede Landbrugsminister kunde komme bort fra Pengene som Mellemlid, saaledes at vi i hvert Fald i nogen Tid fik et bestemt Kvantum Kul fra England for et bestemt Kvantum Smør her fra Landet, saa vilde han ved at springe det usikre Pengemellemlid over gøre Landet en meget betydelig Tjeneste, navnlig hvis han kunde opnaa, at vi fik det samme Kvantum Kul, som vi før Krigen fik for et Kvantum Smør; thi det er jo rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister sagde, at vi her i Landet udsuges økonomisk paa Grund af Kulsituationen. Dette burde dog maaske tvinge Regeringen til paa ny at tage under Overvejelse, om det ikke er gør ligt at bringe fastere Forhold ind i alle disse Affærer. Det siges, at der nu købes Kul paa en aldeles urimelig Maade, at enkelte Virksomheder søger at sikre sig Kul Aar frem i Tiden — om de kan faa dem, er noget andet, men de binder derved Pengene og medvirker til Valatursernes overordentlig store Spring. Sikkert vilde det, hvis vi kunde faa en Ordning, der gik ud paa Ydelse for Ydelse, direkte Værdi for direkte Værdi, være overordentlig tjenligt; selv om det i Almindelighed i økonomisk Henseende er et Tilbageskridt at gaa til Naturalpræstationer, saa er det overfor den nuværende Usikkerhed et øjeblikkeligt Fremskridt, som utvivlsomt ogsaa vilde føre hen imod en Tilbagevending til den Tid, da man med Sikkerhed og Tryghed kunde bruge Pengene som Mellemlid, som Bytningsmiddel. Derfor kunde jeg ønske, at Ministeren i Stedet for at gaa til Rederne og bede om Penge, hvilket Rederne i Konsekvens af deres tidligere Standpunkt har sagt nej til, havde forhandlet med dem om en fortsat Ydelse paa samme Maade som vedrørende Foderstoffer. Det har Landbrugsministeren ikke gjort, og han har paa forskellig Maade vist, at han vil bort fra den Ordning, og der er desværre aldeles ingen Mulighed for at genoprejse, hvad den højtærede Landbrugsminister har slaaet i Stykker. — Jeg maa maaske i Parentes have Lov til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om hans Uvillie mod at have Aftaler med Skibsfarten om Hvedetilførsler ogsaa strækker sig til Regeringen i det hele taget, saa-